

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Epistola XIII. Ad Abbatem Lætiensem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

Deus, qui nos ministerij sui facit esse participes, & miserationum suarum præbet imitabilem nobis, & vtilem prærogat abundantiam. Cui cum sit proprium misereri semper & parcere, nos qui vicem eius in terris obtinemus, misericordiam debemus superexaltare iudicio, & gratiam in his qui voluntariè se & sua misericordiae vestrae subijcere non sunt aduersati. Sicut enim contumacibus ultio in re est inferenda, sic est humilibus gratia conferenda. Non est à finit misericordiae separandus, qui ad illum in spe remissionis piâ humilitate confugit. Indè est, quod benevolentiae vestrae supplicamus, vt pro amore Dei & vestro, *Fratrem Prioris Fufniacensis* piâ tubuentione releuare dignemini, vt villicationis suae statum quem in manu misericordiae vestrae deposuit, assentiatis ei misericorditer reparare. Quem si apud vos rumor ex incertis collectus accusat, vel suspicio malitiae comes inflammatur, vel invidia damnabilis zelus ardentè insimulat, debet tamen pietas excusare, & sapientia examinate consilia, & non citò ad falsa, facili credulitate delabi. Porro, cum scriptum sit, quia *omnis controuersia finis est Sacramentum*, & ipse vobis illud offert ad innocentiae signum, inter vestram & ipsius conscientiam, debet assidere medius radius charitatis, qui inter Prælarum & subditum nouum copulet gratiae nodum, dum vos exonerat, & illum plenius obligat suscepta remissio. Cum enim Dominus dicat, *Sit sermo vester, est, est, non, non, quod autem abundantius est, à malo est*; non iurantis, sed non credentis argui videtur intentio: cum ille qui iuramentum parat, suam purgationem operetur; ille indignationem fouere, iræ satisfacere videatur. Honestius ergò est Vicario Christi, & vtilius, misericorditer indulgere, quam pertinaciter exigere Sacramentum, quia de indulgentiâ merces acquiritur, & de exactione transgres-

sio. Rogamus igitur & obsecramus, humillime quâ possumus, vt plenam ei indulgentiam faciatis, & de restitutione villicationis, & de indulgentiâ Sacramenti. Parati erimus cum gratiarum actione rependere vicem, si tempus occurrerit, & vestra nobis dignatio iniungere voluerit.

EPISTOLA XIII.

Ad Abbatem Latiensem.

Scribit se in sua Bibliotheca reperisse plura opera S. Augustini, quae Latij non habebantur, eaque copanda offert.

Rarissimo Domino, & amico præcordiali, Dei gratiâ Latiensi Abbati Fr. Philippo de Claravalle, (a) noua in Christo creatura, in nouitate Spiritus ambulare. Non paruum mihi gaudium parat, quod audio & scio vos sacris litteris assuetum, & Sanctorum Patrum ingenia renouere, quos in autoritatis arce matet Ecclesia reposuit & euexit. Cum autem in ipsis sit vndè haeremus à quibus audiamus, in quibus legamus sententiarum censoriam grauitatem, vernantis eloquij iucundissimum nitorem, auream morum venustatem; superexcellit (b) Pater Augustinus, sapientia singularis, sublimis ingenio, verbis affluens, opere circumspectus. Ipse est enim caelestis fistula, & familiare Sancti Spiritus organum, de cuius, & in cuius pectore, Deus Maestatis intonuit, ad confutrandum Iudæos, ad refellendum Philosophos, ad hæreticos expellendum in manu forti & brachio extento. De operibus eius quæ vos non habetis, inuenimus apud nos, libros quatuor, videlicet, *Annotations in Iob, contra Felicem Manichæum, contra Pelagium, & Celsinum, contra duas epistolas Pelagij*. Et quidem non fuit negligentia mea, sed commeantium raritas, quod hæc citius dilectioni vestrae significare non potui, sed & hæc volumina de quibus scribo, magnorum voluminum

(a) Vocat se, de Claravalle, quia ibidem professor, & Prior erat. (b) S. Augustini Encomium.

lumina de quibus scribo, magnorum voluminum corporibus inserta sunt, ita ut disungi non possint, nec vobis mitti: consilium autem nostrum est, ut si eos alibi recuperare non potestis, & omnino vultis habere, nobis Scriptorem & membranas transmittatis, ut fiat voluntas vestra. Ego autem vester sum, & vester ero quamdiu fuero, in visceribus Iesu Christi. Valet, & orate pro me.

EPISTOLA XIV.

Ad Abbatem Elnonensem.

Excusat se ex incommoditate itineris & hyemis, quod tam cito ad eum venire non possit.

Dilecto in Christo Patri, I. Dei gratia, venerando Elnonensis Monasterij Abbati, Fr. Philippus medicum id quod est. Non longe causa dissidet ab effectu, ubi & liberè voluntas imperat, & facultas obedienter obsequitur, quod votum postulantis expectat. Ad obsequium vestrum, me & familiaris excitat fauor, quo personam vestram sincero complector affectu, & antiquæ dilectionis specialis gratia cohortatur, qua locum cui, Deo auctore præfidentis, non quidem singulariter, sed præ cæteris diligo & veneror. Vnum indè est quod charitati vestræ significo, quod ad vestrum sum paratus arbitrium, si quod mandatis facere disponitis; sed cum perfectioni resistat brumalis asperitas, vilius mihi videtur, & aptius, differre quod intenditis, donec hyemalis rigor ascendente Sole mitius intepescat, & dierum cursus productior sit, & commodior ad viandum. Ego autem iterum ubicunque expedire nouero, pro vobis ero sollicitus. Si autem vobis aliter placet, recurrente Nuntio, perdoceat quid facere me

velitis, paratus sum enim sequi vestræ deman-
dationis editum.

EPISTOLA XV.

Adeundem.

Antiquam renouat amicitiam, & obsequium addicit.

Torpentes affectus proposita mouet occasio, & iacentes erigit in profectum. Profectus est amicitia, manens inter amicos nexus indiuiduus animorum, & ministra iucunditatis, altrinsecus deuota memoria; deuotionis & obsequij vestri cura, Personam vestram vni cordi meo, iugis aspectus & status vester, semper contubernalis meus est, & incola pectoris mei. Occasione igitur sumpta per præsentiam Latoris præsentium, scribere dignum duxi charitati vestræ, ut & continentia nostra vobis innotesceret, & si quid esset apud nos quod pro vobis nostrâ operâ indigeret, transmissa relationis pateret indicio. Nos enim corde bono, & animo dolenti, sicut decet & dignum est, ad obsequium vestrum parati sumus, & promptum voluntati vestræ spondemus officium. Dominum Priorem sanctumque conuentum ore vestro & spiritu nostro salutamus.

EPISTOLA XVI.

Ad Thomam Cantuariensem Archiepiscopum. (a)

Commendat illi communem illorum Amicum, ob labores eximios pro ipso exantlatos.

R Euerendo in Christo Patri & Domino, Thomæ, Dei gratia, venerabili Cantuariensium Archiepiscopo, Fr. Philipus de electromosynâ,
Xx 2

(a) *Author in Angliâ notus, propter monasteria à se ibidem fundata ut in præfatione vidimus.*